

Svenska Grand Danois Klubben

Rasspecifika avelsstrategier 2011

Sammanställt av SGDK/AK 2009-2011

Innehåll

Inledning	4
Historik.....	5
Stridshundar	5
Stora variationer.....	5
Rasnamn och -standard	5
Grand Danois i Sverige	6
SGDK.....	6
Rasspecifika avelsstrategier för Grand danois	7
Avels- och uppfödareiska rekommendationer	7
Valphänvisning	9
Populationen.....	10
Hälsan.....	13
Veterinärvårdsersättningar	13
Liversättningar	14
Magsäcksomvridning	16
Dilaterad kardiomyopati	16
Ögon.....	17
Tonsillit	17
Höftledsdysplasi.....	17
Föräldradjurens diagnos vid parningstillfället 2004-2010	19
Pyometra	20
Förlossning.....	20
Testiklar	20
Hältor	21
Cancer	23
Sköldkörtelrubbingar	23
Hud.....	23
Tänder	23
Mentalitet	24
Färg	27
Exteriör.....	28
Extremiteter.....	28
Rörelser	28
Hud, päls och färg	29

Storlek	29
Särskilda rasspecifika domaranvisningar, SRD	30
Sammanfattning	31
Referenser	31

Inledning

År 2001 beslutade SKK:s Kennelfullmäktige att det för varje ras ska finnas en rasspecifik avelsstrategi, RAS. Denna ska innehålla rasens historia, nuläge och ge tydliga mål för framtiden.

RAS är ett kontinuerligt arbete för att främja kvalitetsutveckling inom rasen. Inom RAS sker en omvandling av begränsad vetskap till samlad kunskap som i den praktiska tillämpningen utvecklas till en kompetens.

Målet är att kunskapen ska enas med erfarenheten under denna process som ingår i RAS. Det är Svenska Grand Danois Klubbens stora förhoppning att vi alla, uppfödare såväl som hundägare, känner vårt fulla ansvar att bevara och utveckla den svenska grand danois rasens mentala och fysiska hälsa även för framtiden.

Klubben har förankrat arbetet med RAS genom information via medlemstidningen, uppfödarträffar, avelskonferenser och symposium samt träffar i avdelningars regi så länge de har funnits. Vidare har enkäter skickats till medlemmarna med varierande svarsfrekvens.

En revidering och uppdateringar av RAS har genomförts 2009-2011. Arbetet har förankrats inom klubben vid medlemsmöte den 1 oktober 2011.

Historik

Stridshundar

Förfäderna till dagens eleganta Grand Danois var stora och tunga stridshundar som kom till Mellaneuropa från öster under de keltiska folkvandringarna. Germanska folkstammar använde dessa stridshundar som vakthundar vid sina borgar. Även under romarnas erövringståg mot Gallien och Germanien fördes dessa doggar mot norr. Romarnas hundar kallades molosserhundar

Först som stridshundar, senare också som jakthundar på storvilt blev doggarna tidigt de europeiska furstarnas och konungarnas hund framför andra. Under 1400-talet förekom export av jaktdoggar från England till den europeiska kontinenten. Dessa doggar var för stora och tunga för att klara av storviltjakt. Därför föredrog man i "leverantörslandet" England en inkorsning av stora vinthundar föregångarna till irländsk varghund och skotsk hjorthund. På detta stadium är vi fortfarande ganska långt från vår moderna grand danois, men på grundval av de importerade raserna och de inhemska doggstammarna började en lokal avel av jakthundar vid praktiskt taget alla mellaneuropeiska furstehov.

Stora variationer

Eftersom nuvarande Tyskland under denna tid bestod av ett otal små furstendömen anses det, speciellt av tyska kynologer, att denna del av världen utfört det mesta avelsarbetet i framkorsandet av vår moderna grand danois. På grund av den mängd furstendömen som fanns i det nuvarande Tyskland blev var blev variationen av dessa doggar väldigt stor. Varje furste hade "sin" stam och det florerade ett otal "rasnamn", varav Bärenbeisser, Saupacker och Hartzrude hör till de mest kända. Både Linné (1700-talet) och hans samtida, fransmannen Buffon kallade rasen Grand Danois. Detta var i och för sig riktigt då vi tidigare sett att grundmaterialet var engelskt och därefter "bearbetats" i Mellaneuropa. Beteckningen var underligt nog gammal redan på Linnés tid och också accepterad av tyskarna som använde namnet Dänische Dogge som gemensamt namn för alla sina rasvarianter.

Rasnamn och -standard

Under 1800-talet gick doggstammen kraftigt tillbaka i Tyskland men genom nationalhjälten Bismarcks stora kärlek för rasen väcktes åter intresset för dessa hundar. Från Bismarcks tid härstammar också det gamla ordspråket "Två doggar på gården är bättre för ärligheten än pastorns predikan".

På 1870-talet började tyskarna tycka att en hund med engelsk/tyskt ursprung inte skulle ha ett rasnamn som utpekar den som dansk. Olika namn prövades som Tigerdogge och Ulmerdogge men man stannade slutligen för Deutsche Dogge och år 1880 kom den första rasstandarden. År 1937 bestämde FCI att det står varje land fritt att själv bestämma rasnamnet. Tyskland tog Deutsche Dogge, England och USA Great Dane och Italien tog namnet Alano. Det italienska namnet som syftar på de ursprungliga doggarna Alaunt, är troligen det riktigaste.

Grand Danois i Sverige

Grand Danois fanns i Sverige innan SKK bildades år 1889. Det var fabrikör T A Torstensson som 1908 först påbörjade en målmedveten avel med rasen och som vid denna tid klassades som ”lyxhundar”. Benämningen ”lyxhundar” kom sig av, att de hundar man inte jagade med gick som sällskap till de rika damerna. Inom SKK bildades 1930 ett Grand Danois utskott.

SGDK

År 1963 bildades en inofficiell rasklubb i Sverige, ”Grand Danois Ringen”, med Bo Bonnier som ordförande, Ulla Magnusson, Kennel Airways, vice ordförande, Bror Grandin, sekreterare och Aase Järrel som kassör. Ulla Magnusson har betytt och betyder än idag mycket för rasens avel och förvaltning.

År 1979 blev Grand Danois Ringen en officiell rasklubb, såkallad specialklubb, och bytte namn till Svenska Grand Danois Klubben. Klubben kom att delas in i fyra avdelningar med egna styrelser. Över dem fanns sedan huvudstyrelsen. Enligt tagna beslut lades alla avdelningar ned 2010 - 2011 förutom mellansvenska som fått invänta årsmötet 2012 för att kunna avvecklas. Med det finns endast en styrelse och en enhetlig klubb. Olika kommittéer ger medlemmarna möjlighet att aktivt arbeta med olika delar av intresse i klubben och göra den till den suveräna klubb det är.

S

Ulla Magnusson Kennel Airways

Rasspecifika avelsstrategier för Grand danois

Svenska Grand Danois Klubbens övergripande mål är att väcka intresse för och främja avel av friska och mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt och exteriört fullgoda hundar samt bevara rasens specifika egenskaper i enlighet med rasstandarden för grand danois. Dagens grand danois är en ädel, lugn och värdig hund. Det är en trofast och pålitlig familjehund som håller en viss distans till främlingar. Granddanois-rasens utveckling grundades på uppfödarnas val av avelsdjur och användning. För rasens möjlighet till fortlevnad är en ärftlig variation en förutsättning. Aveln ska därför vara målinriktad, långsiktig och hållbar. Med hållbar menas att aveln inte leder till brister avseende hälsa, mentalitet eller funktion och inte heller tömmer rasen på genetisk variation.

Svenska Grand Danois Klubben vill uppmuntra till och verka för ett bibehållet gott samarbete mellan uppfödare och enskilda granddanois-ägare inte bara i Norden utan också i Europa och i övriga världen.

Svenska Grand Danois Klubben ansvarar tillsammans med Svenska Kennelklubben för rasen och dess utveckling i Sverige.

All avel och uppfödning ska ske i enlighet med FCI:s ”Code of breeding ethics”, Svenska Kennelklubbens grundregler, djurskyddslagen och Jordbruksverkets föreskrifter samt Svenska Grand Danois klubbens avelsetiska rekommendationer.

Utöver detta skall Grand Danois Klubben verka för att:

- fortlöpande följa rasens hälsostatus genom hälsoenkäter till uppfödare, och enskilda hundägare
- ge fortlöpande information via klubbens medlemstidning, avelskonferenser och utbildning över rasens hälsostatus
- bredda avelsbasen
- öka den genetiska variationen och bibehålla en låg inavelstrend
- rasen ska ha en god hälsostatus, exteriör och mentalitet som möjliggör ett långt kvalitativt liv utan hälsostörningar
- bibehålla rasens specifika egenskaper
- värna om god fertilitet med lätta parningar och valpningar
- hamna i en lägre premiegrupp hos försäkringsbolagen
- klubb och medlemmar bemöter varandra med respekt och förtroende

Avels- och uppfödarets rekommendationer

Grand danois har genom hundraårigt avelsarbete fått en speciell exteriör (beskriven i rasstandarden), speciella egenskaper som sällskaps-, vakt- och skyddshund. Idag används inte rasen till vakt eller skyddshund. Dock används rasen inom lydning, bruksgrenar med mera.

Varje uppfödare har ett ansvar för att dessa egenskaper bevaras och han/hon skall besitta erforderliga kunskaper om dessa.

Uppfödare skall också ha god kännedom om och vara väl förtrogen om rasens speciella defektproblem samt andra för rasen oönskade egenskaper.

- medlem i SGDK rekommenderas att inte låta hanhund betäcka tik vars ägare inte är medlem i någon special-/rasklubb för grand danois.
- en avelshund ska ha en god och rastypisk exteriör. Bedömning ska ske på officiell utställning
- en avelshund ska ha ett gott rastypiskt temperament. Bedömning kan ske vid officiella mentalbeskrivningar (MH eller liknande officiella test) eller av domare på officiella utställningar.
- en hund som visar aggressivitet mot människor, överdriven aggressivitet mot andra hundar eller påtaglig rädsla för normala vardagliga störningar är icke lämplig för avel.

Hanhund som planeras användas i avel:

- bör vara friröntgad enligt SKK:s eller liknande officiell organisations avläsningsnorm vad avser höftledsdysplasi (HD).
- ska inte vara behäftad med kända allvariga genetiska defekter
- ska med stor urskiljning användas på tikar som uppfyller SGDK:s krav på en avelstik
- ska ha avelsupphåll för utvärdering av avkomman skall ske när den kull fötts där den 30:e valpen ingår, så att avkomman kan bedömas vid vuxen ålder(1,5-2 år).
- kan efter utvärdering av avkommorna visar ett resultat som inte ger genetiska defekter tillåtas fortsätt att användas i avel tills där 45:e valpen ingår.
- som har passerat en ålder av 7 år och fortfarande uppfyller gällande avelskrav, kan han rekommenderas till fortsatt avel med avelsstopp när den kull fötts där den 70:e valpen ingår.
- grundar antalet valpar enbart på den avkomma som är svenskregistrerad.
- bör inte användas i avel före 24 månaders ålder.

Avkommebedömningen innefattar också frekvensen av övriga defekter, samt om avkommans kvalitet bidrar till att förbättra genomsnittet för rasens önskvärda egenskaper.

Tik som planeras användas i avel:

- bör vara friröntgad enligt SKK:s eller liknande officiell organisations avläsningsnorm vad avser höftledsdysplasi(HD).
- ska inte vara behäftad med kända allvariga genetiska defekter
- bör inte användas i avel före 24 månaders ålder
- ska generellt inte föda mer än en kull per år. Se SKK:s grundregler
- ska inte ha valpar levererade före 8 veckors ålder

Grand Danois som vid tre tillfällen tilldelats disqualified eller 0 pris med hänvisning till mentaliteten på utställning får inte delta mera och bör inte användas i avel. Om en grand danois anmäls för oacceptabelt beteende genom att visa aggressivitet, göra utfall eller på annat sätt uppträda hotfullt mot människor eller hundar bör denna inte användas i avel. Om hund efter dessa rapporteringskoder A testas enligt SKK:s regler och blir godkänd gäller inte detta.

Valphänvisning

- Valphänvisning är en service för SGDK:s medlemmar i uppfödarregistret och för våra blivande valpköpare
- Kullen ska följa SKK:s grundregler, registreringsbestämmelser och SGDK:s RAS.
- För att få hänvisning från SGDK krävs att föräldradsjuren är friröntgade med avseende på HD.
- Klubben arbetar även aktivt på SKK:s sida www.kopahund.se .

SGDK lämnar inte någon garanti för kullar på den egna listan eller på www.kopahund.se .

Populationen

Det är viktigt att bibehålla rasens genetiska variation. Idag ligger inavelsökningen på 3,08 % beräknat på genomsnittet sedan registrerade från år 1956. År 1984 låg rasen som högst med en inavelsökning på 5,8 % med 339 registrerade individer och 5,3 % de två efterföljande åren. Mellan åren 2003–2009 ligger inavelsökningen på 1,8 % med 3063 registrerade individer varav 104 importer. Inavelsökningen bör ej överstiga 2,5 % beräknad över 5 generationer, helst betydligt lägre.

För att öka den genetiska variationen måste fler hundar utnyttjas per generation. 2004 utnyttjades 82 hundar av 162 tillgängliga (Lathunden 2004).

En hanhund bör inte vara far till mer än 5 % av hundarna i sin generation, eller till mer än 25 % av de hundar som registreras per år.

Inavelsökningen ligger relativt lågt i förhållande till rasens population idag. Populationen för grand danois utnyttjas på ett hållbart sätt avseende den genetiska variationen idag.

Överanvändning av enskilda individer utgör en av de största farorna i hundaveln. Det är oerhört viktigt att uppfödarna blir medvetna om detta, därför skall nödvändig information om avelsdjurens och antal avkommor nå ut till uppfödarna. Uppfödarna bör också uppmuntras att söka icke besläktade avelsdjur i andra länder.

Mål

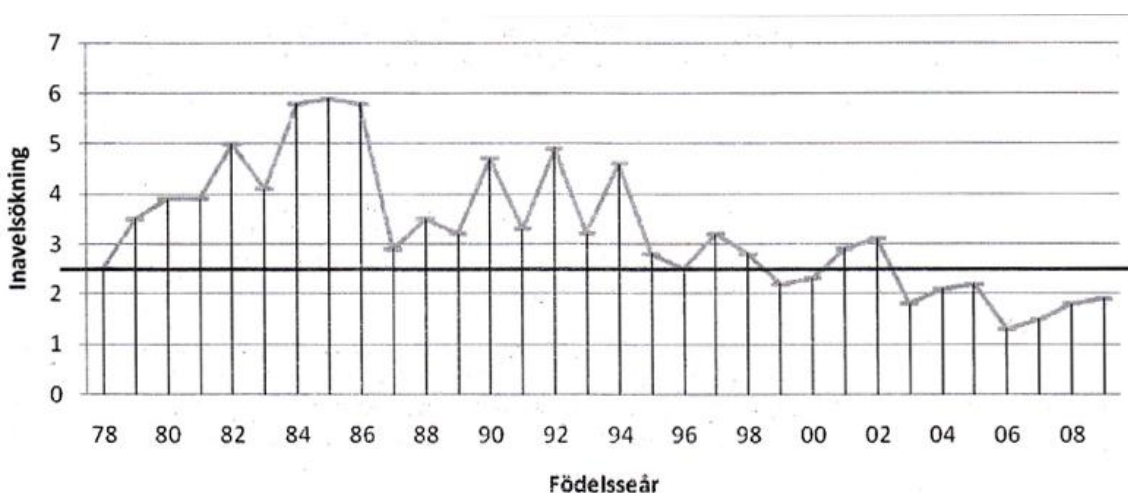
- Att bibehålla inavelsgraden på en låg nivå
- Att bättre utnyttja tillgängliga hundar i aveln
- Att öka den genetiska variationen

Strategi

Uppfödarna kan via SGDK:s avelsråd få hjälp med att räkna ut inavelsgraden för planerad kombination, alternativt själva räkna inavelsgraden via SKK:s avelsdata.

Att till aveln inte använda mer närbesläktade avelsdjur än kusiner motsvarande inavelsgrad på 6,25 %. Att endast i undantagsfall upprepa samma kombinationer av föräldradjur.

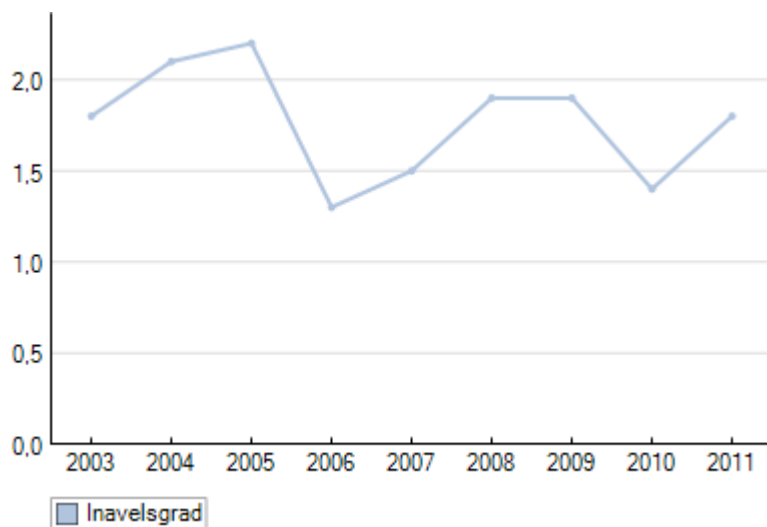
Inavelstrend visar de värden för inavelsgrad beräknad över 5 generationer

Inavelsgraden mellan åren 2003–2010 hämtad från avelsdata

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Inavelsgrad	1,8 %	2,1 %	2,2 %	1,3 %	1,5 %	1,9 %	1,9 %	1,4 %

Rasens genomsnittliga inavelsgrad. Beräknad över 5 generationer.

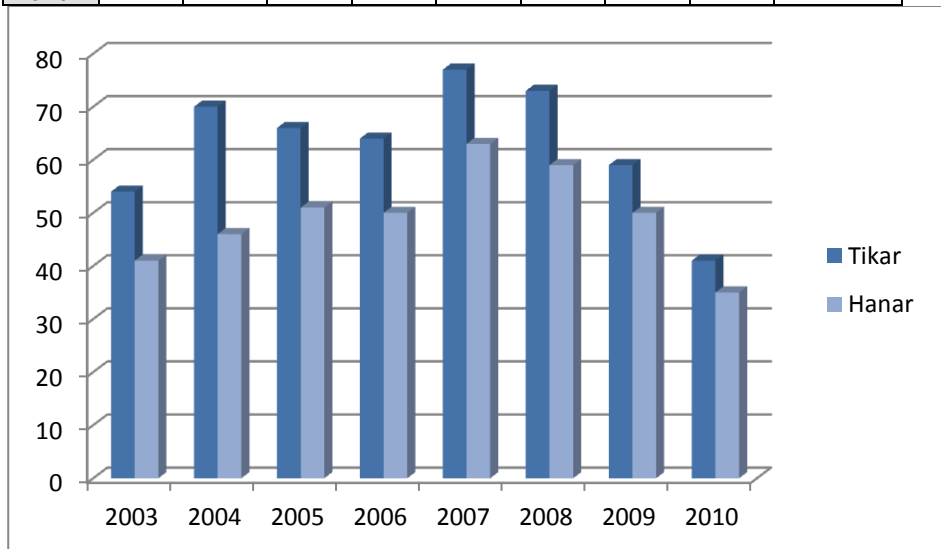
Inavelstrenden gällande fördelning mellan parningar 2003–2010 från avelsdata

Fördelning parningar i %	Kullar födda							
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Upp t.o.m. 6,25 %	49	60	57	63	68	67	53	39
6,26 % - 12,49 %	6	12	7	2	10	4	8	2
12,5 % - 24,99 %	2	0	6	1	0	2	2	0
25 % -	0	0	0	1	0	1	0	1

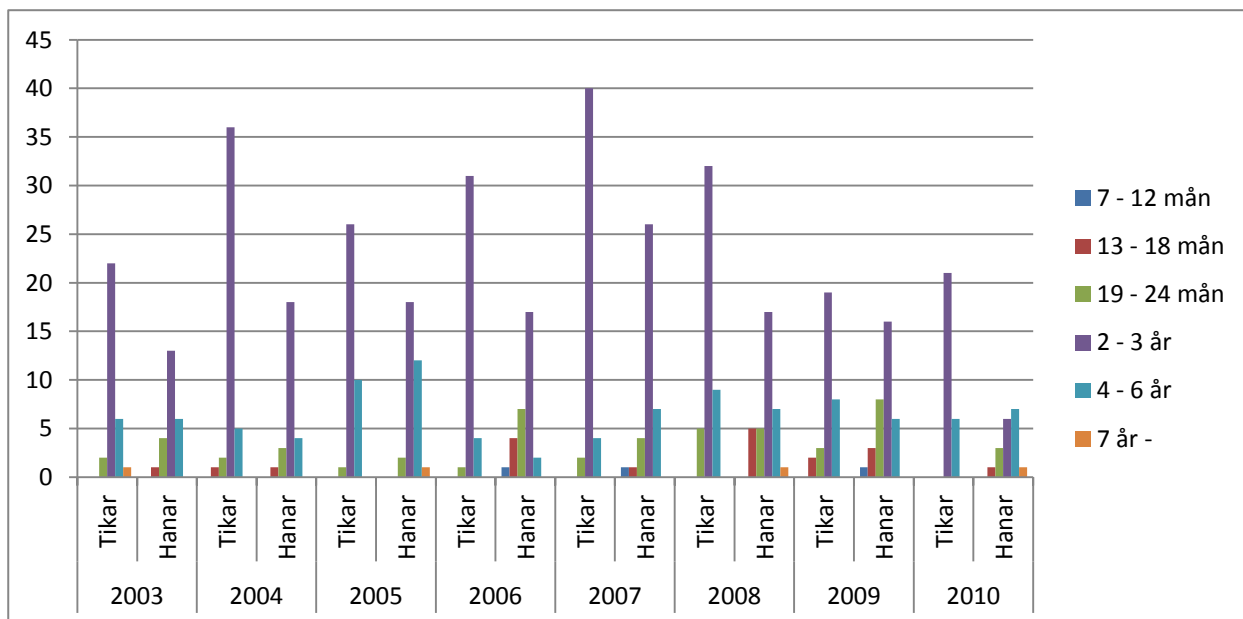
Antal kullar samt tikar och hanhundar som används i avel 2003-2010

	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Totalt
Kullar	57	72	70	67	78	74	63	42	523
Tikar	54	70	66	64	77	73	59	41	504
Hanar	41	46	51	50	63	59	50	35	395

Antal hundar och dess ålder då de debuterat i avel

	2003		2004		2005		2006		2007		2008		2009		2010	
	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane	Tik	Hane
7 - 12 mån	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0
13 - 18 mån	0	1	1	1	0	0	0	4	0	1	0	5	2	3	0	1
19 - 24 mån	2	4	2	3	1	2	1	7	2	4	5	5	3	8	0	3
2 - 3 år	22	13	36	18	26	18	31	17	40	26	32	17	19	16	21	6
4 - 6 år	6	6	5	4	10	12	4	2	4	7	9	7	8	6	6	7
7 år -	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1

Hälsan

Svenska Grand Danois Klubben skickade år 2002 ut en hälsoenkät till uppfödare och enskilda granddanois-ägare, som innehöll frågor om rasens sjukdomar och mentalitet. De 400 utskickade enkäterna resulterade i 361 svar. Klubben har inhämtat statistik från försäkringsbolagen Agria Sveland och Folksam.

Hälsoenkäten och statistiken från försäkringsbolagen visade att hjärtproblem, magsäcksomvridning och tonsillit var de största hälsoproblemen. Den vanligaste hjärtsjukdomen dilaterad kardiomyopati. Grand Danois ligger i försäkringsbolagens högsta premiegrupp.

På enkätfrågan om hur det generella hälsotillståndet varit svarade 94 % att hunden generellt mått bra, 4 % svarade att hunden haft problem och 2 % att hunden inte mått bra. På enkätens fråga om allt blev som djurägaren tänkt sig svarade 87 % ja. Av de hundar som avlivats var 84 % av fallen orsakad av sjukdom.

Ny hälsoenkät skickades ut som bilaga i medlemstidningen och lades ut på hemsidan under år 2009. Endast 183 svar inkom, tyvärr en halvering från hälsoenkäten 2002, fördelade på 98 tikar, 83 hanhundar och 2 som inte angav kön. På enkätfrågan om hur det generella hälsotillståndet varit svarade 89 djurägare mycket bra, 9 ganska bra, 8 bra trots allt, 4 bra ”men...” och 3 dåligt. På frågan om allt blev som man tänkt sig svarade 154 ja, 12 nej och 17 har inte svarat.

Veterinärvårdsersättningar

Statistiken från AGRIA baseras på uppskattningen av hund per år och risk, DYAR, som beräknas vid aktuell tid varje hund var försäkrad. En hunds försäkring för en total årsmedverkan räknas som 1 DYAR och en hund som bara är försäkrad i 6 månader, under 1 år, medverkar i statistiken som 0,5 DYAR. Antalet försäkrade grand danois var 500<1000 mellan åren 1995 – 2006. Grand danois är en mindre vanlig ras i försäkringsstatistiken p.g.a. att statistiken är bara tillgänglig under tiden 1995-2006 och det är okänt huruvida upptäckterna är typiska för rasens population.

Statistik från Agria visar att grand danois rankades som nummer 71 på hur vanlig rasen är av alla veterinärvårdsförsäkrade hundar 1995/2002 och som nummer 63 mellan åren 2003/2006, där ras som rankas som nummer 1 är den vanligaste och minst vanlig som nummer 135.

Rankning på måttet av hundar som har en eller flera veterinärvårdsregleringar (VCE = ett besök hos veterinär som översteg självriskan och sänts in för skadereglering till Agria). Grand danois rankades som nummer 4 åren 1995/1998 och som nummer 8 mellan åren 1999/2003, där nummer 1 = högsta andelen.

Procent av totalt antal hundar med en eller flera veterinärvårdsregleringar låg grand danois på 42:a plats åren 1995/2002 och på 40:e plats åren 2003/2006.

Genomsnittet av ersättningsanspråk per skadereglerad hund var det 2,9 grand danois 1995/2002 och 3,7 åren 2003/2006. Alltså fler grand danois de senaste åren. Den relativa risken för grand danois (hur mycket mer eller mindre troligt en hund av rasen att uppleva VICE) var 1,7 gånger större risk för grand danois 1995/2002 och mellan åren 2003/2006 1,6 gånger jämfört med alla raser tillsammans.

Medianåldern beräknades för ett år i varje period på alla försäkrade hundar av varje ras. Värdet för alla raser tillsammans dras sedan av från värdet för den specifika rasen. Grand Danois var 1995/2002 3 gånger yngre och 2003/2006 2 ggr yngre, jämfört med alla raser. Grand Danois ligger som 8:e ras för anspråk på veterinärvårdsersättning hos Agria.

Liversättningar

Statistiken från Agria baseras på uppskattningen av hund per år och risk, DYAR, som beräknas vid aktuell tid varje hund var försäkrad. En hunds försäkring för en total årsmedverkan räknas som 1 DYAR och en hund som bara är försäkrad i 6 månader, under ett år, medverkar i statistiken som 0,5 DYAR. Antalet försäkrade grand danois under tiden 1995-2002 var >600 DYAR och mellan åren 2003-2006 > 650 DYAR. Genomsnittsåldern för alla raser var 6,2 år respektive 6,3 år.

Gällande anspråk på liversättning på grand danois rankas rasen som nummer 4. Procentuellt med dödsfall med anspråk på försäkringsersättning låg grand danois på 0,9 % av alla raser åren 1995/2002 och 1,2 % mellan åren 2003/2006. Den relativa risken hur mycket troligt, jämfört med alla raser, löpte grand danois 2,8 gånger större risk till ersättning mellan åren 1995/2002 och 2,9 gånger större risk mellan åren 2003/2006.

Vanligaste diagnoserna hos Agria(2002)	Antal hundar
Akut tonsillit	166
Dilaterad kardiomyopati	114
Magsäcksomvridning	112
Neoplastiska hudförändringar	91
Pyometra	84
Kronisk tonsillit	63
Bitsår	43
Hälta	43
Kejsarsnitt	32
Ektropion	27

Enkäten(2002)	Antal hundar
Tonsillit	141
Hälta	83
Hudproblem	61
Magsäcksomvridning	51
Öronproblem	46
Höftledsdysplasi	38
Pyometra	37
Hjärtfel	34
Cancer	32

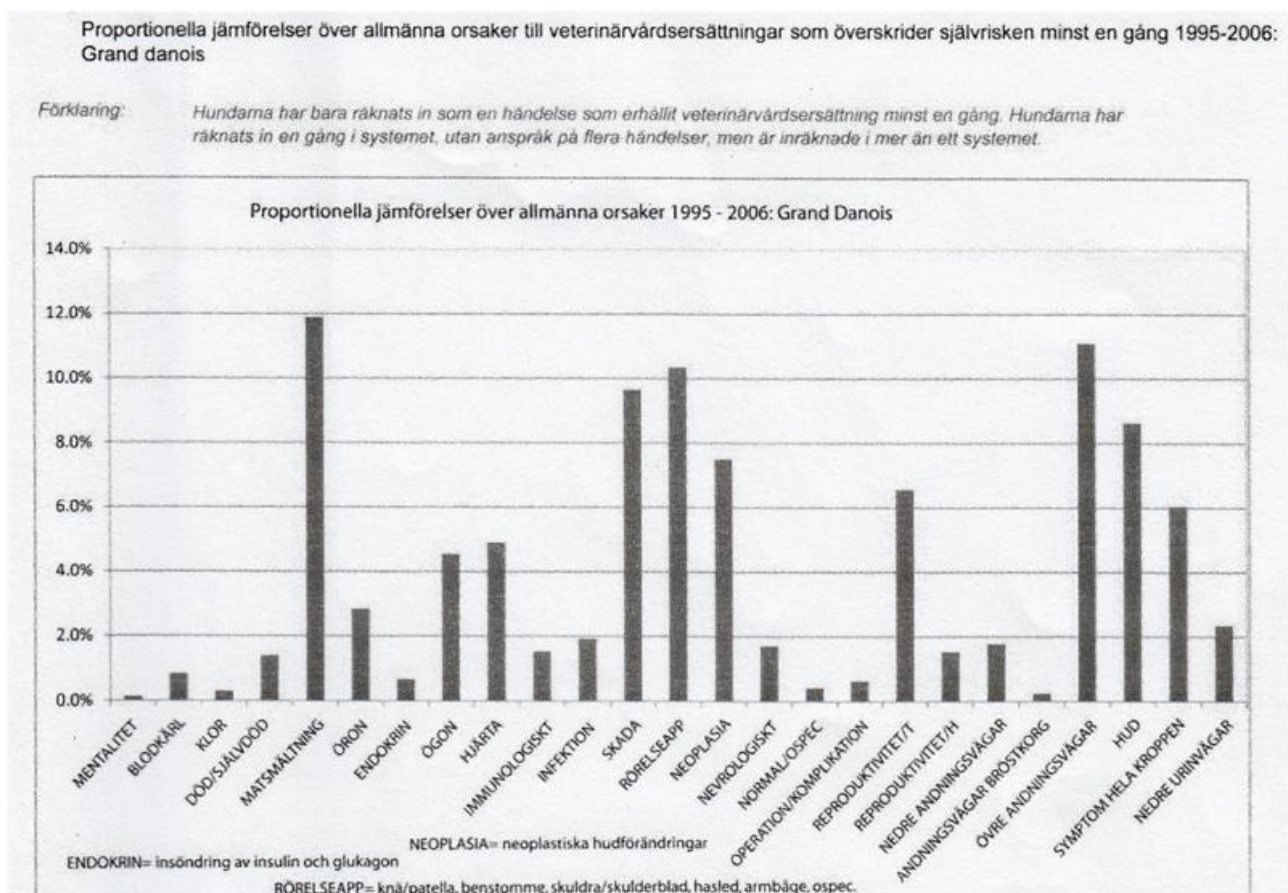
Agria (2002) Vanligaste diagnoserna veterinärvårdsersättning	Antal hundar/år
Akut tonsillit	21
Neoplastiska hudförändringar	11
Pyometra	9
Magsäcksomvridning	9
Dilaterad kardiomyopati	9
Hälta	5
Kejsarsnitt	4

Agria(2002) Vanligaste diagnoserna livförsäkringar	Antal Hundar/år
Magsäcksomvridning	6
Dilaterad kardiomyopati	6
Hjärtsvikt	2
Pyometra	1
Wobblers	1
Utan diagnos	1
Malignt lymfom	1

Enkäten (2009)	Antal hundar
Tonsillit, öron	74
Entropion/ektropion	18/28
Hjärta	18
Rörelseapparaten	16
Kronisk sjukdom	15
Cancer	14
Magomvridning	13

Enkäten(2009) dödsorsak	Antal hundar
Cancer	7
Hjärta	3
Rörelseapparaten	3
Njurfel	1

Gällande rörelseapparaten från Agria gällde diagnoser på knälederna/patella, skelettet, armbågsdysplasi, skuldra/skulderblad och hasleden. Via enkäten gällande rörelseapparaten var det båda knälederna och wobblers som uppgavs.

Magsäcksomvridning

Detta drabbar främst storvuxna hundraser. Magsäcken snor sig runt sin egen axel vilket gör att buken fylls med gaser. Detta påverkar blodcirkulationen och kan leda till hjärtsvikt. Orsaken är inte helt klarlagd men förekommer oftare hos vissa raser och inom vissa familjer. Miljöfaktorer har stor inverkan om hunden utvecklar sjukdomen eller inte. Andra orsaker till magsäcksomvridning kan vara hetsätning, för mycket vatten eller mat, stress, motion före eller efter utfodring eller fodret i sig. Torrfooder med bas av säd ger tung magsäck och ökar risken för magsäcksomvridning.

I enkäten finns magsäcksomvridning på fjärde plats och 16 fall av 51 med dödlig utgång. I Agrias statistik stod diagnosen för de flesta utbetalningarna i livförsäkringen. Man kunde i enkäten se en viss koncentration vid 4-6 år och vid 9 års ålder. Medelåldern låg på 6 år, den yngsta var 10 månader och den äldsta 12 år. Hundar födda 1992 eller tidigare verkade få magsäcksomvridning i större utsträckning än hundar födda efter 1992.

Enligt hälsoenkäten 2009 visar på en svag nedåtgång av magsäcksomvridning. Statistik från Agria visar en svag nedåtgång av magsäcksomvridning gällande veterinärvårdsersättning medan liversättningen ökat.

Strategi

Mer information i medlemstidningen, hemsidan, medlems- och uppfödarträffar gällande magsäcksomvridning (Symtom och behandling).

Dilaterad kardiomyopati

Dilaterad eller kongestiv kardiomyopati, DCM, förekommer främst hos stora hundraser. Den gör att hjärtmuskeln blir tunn och att den inte orkar dra ihop sig normalt som gör att hjärtat förstoras vilket leder till hjärtsvikt. Innan det leder till hjärtsvikt är hunden vanligtvis symtomfri. På grund av dålig hjärtpumpsförmåga blir det blodstockning i lungorna som ger lungödem, vätska i lungorna eller i bukhålan, acites. Hos vissa hundar kan blåsljud uppträda men inte hos alla. Diagnosen på DCM kan endast fastställas genom ultraljud som endast visar resultatet för dagen. Prognosen är dålig endast 25 – 40 % överlever i 6 månader men det finns även de som levt mer än 2 år.

Eftersom det finns rasdisposition för grand danois och koncentration till vissa familjer finns anledning att misstänka att sjukdomen är ärftlig. Sjukdomen drabbar främst unga hundar i åldern 6-14 månader. 34 hundar i enkäten hade någon form av hjärtsjukdom, 14 hade diagnostiserad kardiomyopati och 9 av dem hade avlidit eller avlivades. Medelåldern på hundar med någon form av hjärtsjukdom var 5 år medan hundar med kardiomyopati hade en medelålder på 4,5 år. Den yngsta var 3 månader och den äldsta 12 år. Enkäten visade också att det var flera hanhundar än tikar som drabbats. Hundar födda före 1996 uppvisade sjukdomen i större utsträckning än de som var födda efter 1996. SGDK har bidragit med ekonomiskt stöd till forskningen samt medverkan av grand danois ägare att lämna blod till forskningen.

Mål

Att hitta arvs gången

Strategi

Blodprover har tagits på ett stort antal hundar, under några år. För närvarande är dessa prover för genanalys. Samarbete med SLU kommer att ske när vi fått svar på genanalysen för hur fortsatt avelsarbete ska fortskrida. Insamling av blodprover pågår fortfarande.

Ögon

Enligt statistik från Agria visar att grand danois löper drygt 25 gånger större risk för veterinärvård gällande ögonsjukdomar jämfört med alla raser. Agrias statistik visar att drygt 4 % av de försäkrade GD fått veterinärvårdsersättning på grund av ögon. Hälsoenkäten visade att 28 hundar hade ektropion och 18 entropion, varav 10 hundar fått behandling av veterinärer som operation och ögondroppar.

Strategi

Fortlöpande kontroll av försäkringsstatistik och SRD-redovisningar.

Tonsillit

Tonsillit är en inflammation i tonsillerna som kan vara orsakad av många olika faktorer. Tonsillerna reagerar på andra infektioner i kroppen och om en tonsillit uppstår ska man undersöka om andra eventuella infektioner finns hos hunden. Tonsillerna är en del av det lymfatiska systemet som utgör skydd mot andra infektioner i kroppen. Från enkäten svarade 39 % att de fått diagnosen. En variationsanalys visar att hanar är mer predisponerade än tikar. I Agrias statistik var akut tonsillit den vanligaste diagnosen samt kronisk tonsillit.

Symtomen kan vara avmagring, glanslös päls och så kallad pervers aptit. En obehandlad och långtgående tonsillit kan dessutom leda till fatala följder som t.ex. hjärtmuskelinflammationer.

Strategi

Ökad information för att uppmärksamma den enskilde hundägaren problemet och dess följder.

Höftledsdysplasi

Höftledsdysplasi är en rubbning i ledens utveckling under de första levnadsåren. Det kan leda till ostadigheter i leden och benpålagringar.

1985 infördes krav på officiell känd HD-status i SKK:s hälsoprogram för grand danois. År 2000 påbörjades en ny avläsningsteknik gällande höftledsstatus s.k. Norbergs vinkel. Från och med år 2006 fick klubben villkorat att träda ur SKK:s hälsoprogram och att efter år 2010 redovisa en utvärdering för SKK/AK.

Då kravet på känd HD-status hos avelsdjuren infördes har 83 % av tikarna som använts i avel under denna tid känd HD-status. Av dessa har 14 % någon grad av dysplasi. Motsvarande siffror på hanhundarna är 73 % med känd HD-status varav 8 % av dessa med någon grad av dysplasi. 75 % av hundarna som höftledsröntgas är utan anmärkning. Statistik från SKK:s avelsdata och hälsoenkäten visar på en kraftig sänkning av antal HD-röntgade avelsdjur.

HD-resultat visar individens fenotyp och inte genotyp. För att se genotyp måste hänsyn tas till syskongrupper, föräldradjur och dess kullsammanställningar samt ev. tidigare avkommor för att se en eventuell arvsgång.

Mål

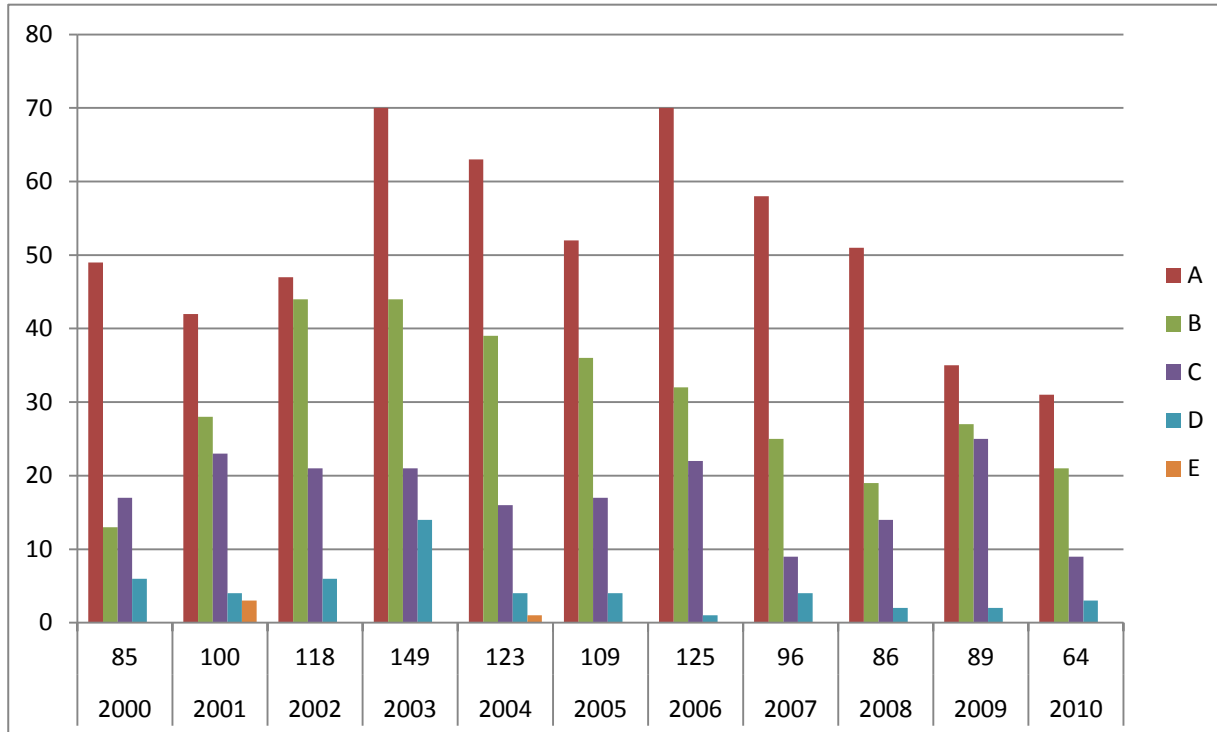
Att alla avelsdjur ska ha känd HD-status innan parning, för att behålla den låga frekvensen av dysplasi.

Strategi

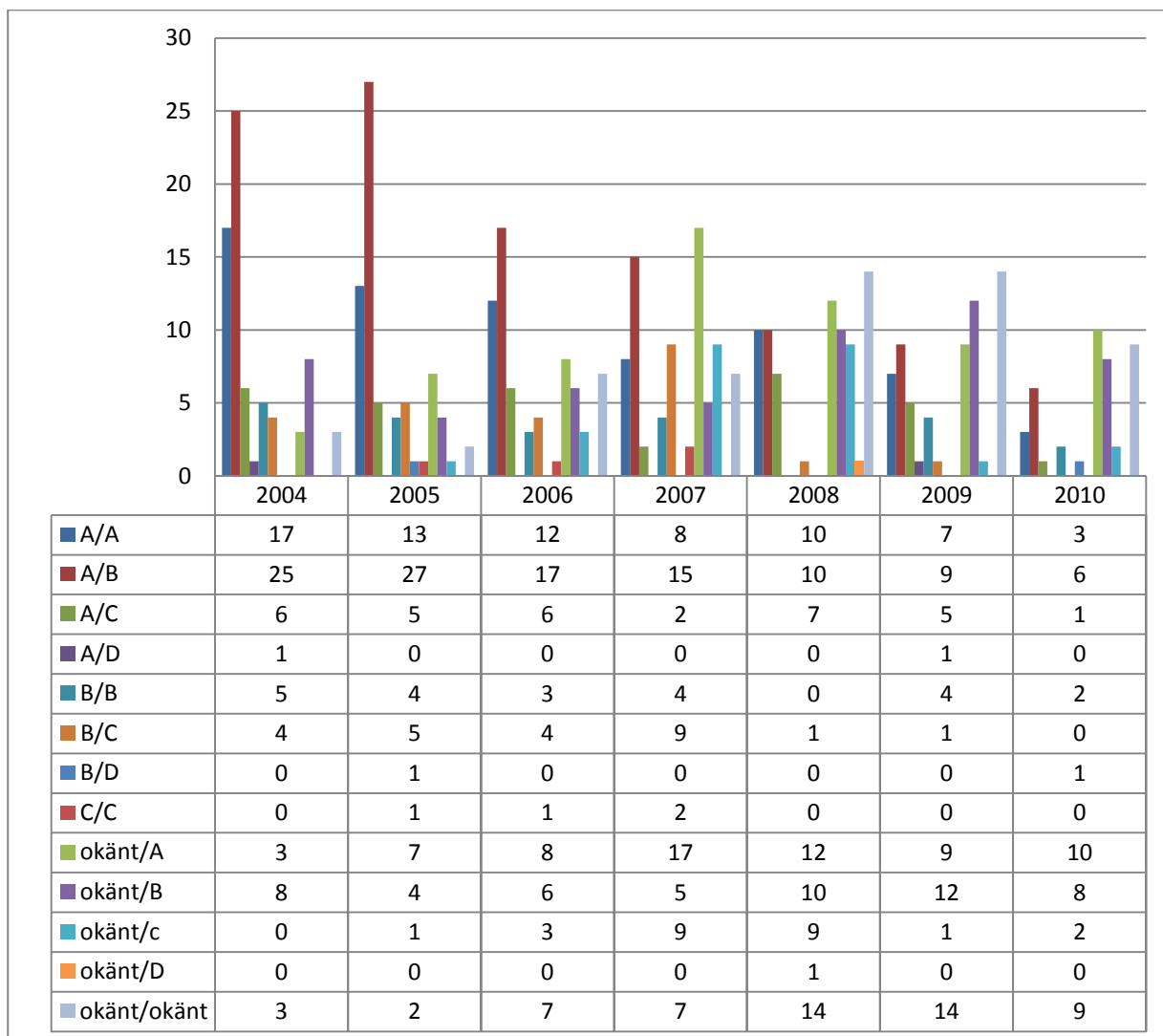
- Att uppmuntra grand danois ägare och uppfödare att på en frivillig basis höftledsröntga sina djur, oavsett om de ska gå i avel eller inte.
- Att hela syskongruppen HD-röntgas för att se genotyp.
- Att i avel endast använda friröntgade djur.

Höftledsröntgade grand danois 2000 – 2010

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Antal röntgade	85	100	118	149	123	109	125	96	86	89	64
A	49	42	47	70	63	52	70	58	51	35	31
B	13	28	44	44	39	36	32	25	19	27	21
C	17	23	21	21	16	17	22	9	14	25	9
D	6	4	6	14	4	4	1	4	2	2	3
E	0	3	0	0	1	0	0	0	0	0	0

Föräldradsjrens diagnos vid parningstillfället 2004-2010

Kombinationerna visar en sammansättning på föräldradsjrens HD-status vid parningstillfället. Okänt innebär att hunden inte har något resultat i SKK:s veterinärdataregister vid parningstillfället. Det kan bero på att hunden inte är undersökt alternativt att hunden har utländskt resultat som inte registrerats i SKK:s veterinärdataregister.

Pyometra

Pyometra, livmoderinflammation, är hormonstyrkt och mycket vanlig hos hund. Grand Danois har ingen större relativ risk än andra hundraser att få sjukdomen. Däremot visade Agrias liversättning att grand danois hade nästan sex gånger så stor risk än övriga raser att bli avlivad eller dö i pyometra än genomsnittsraser.

Symtomen visar sig vanligen två månader efter löp. Från enkäten kunde utläsas att 18 % av tikarna som svarade haft pyometra. Majoriteten av tikarna hade fått sjukdomen efter löp. Från enkäten kunde utläsas att 18 % av tikarna som svarade haft pyometra. Majoriteten av tikarna hade fått sjukdomen efter löp. Mer forskning behövs för att klargöra varför vissa drabbas oftare än andra.

Hälsoenkäten 2009 visar att 8,2 % av tikarna drabbas av pyometra . Ingen skillnad på orsak som löp, valpning eller skendräktighet.

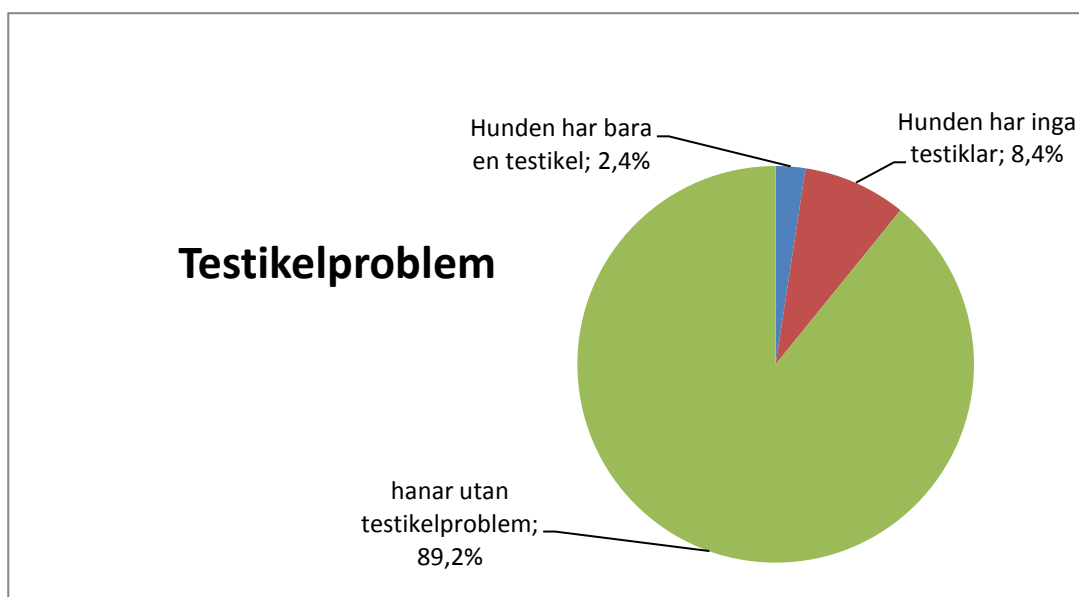
Förlossning

Kejsarsnitt var en av tio vanligaste veterinärvårdsersättningarna hos Agria. Majoriteten av tikarna som förlöstes med kejsarsnitt hade någon form av värksvaghet eller död valp. Enkäten visar att 16 tikar förlöstes med kejsarsnitt, 13 av tikarna på grund av värksvaghet, 2 tikar på grund av död valp och 1 tik på grund av felläge av valp.

Enligt hälsoenkäten från 2009 visade på 9 kejsarsnitt, 9 värksvaghet och 7 med andra komplikationer.

Testiklar

Grand danois har en låg förekomst av testikelbortfall. Det är en genetiskt betingad defekt som klubben och uppfödarna bör vara observanta på.

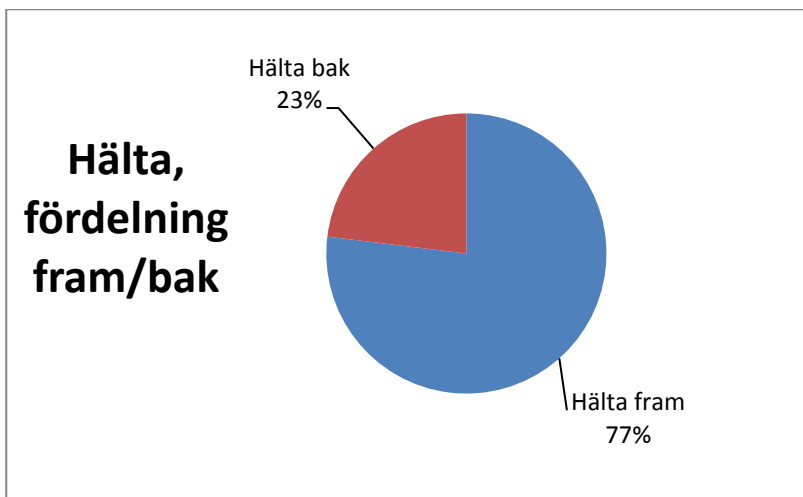
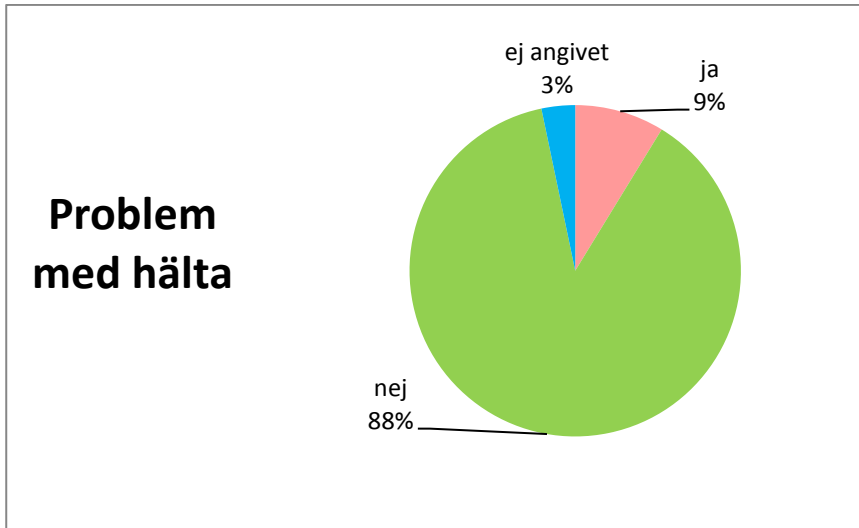

Hältor

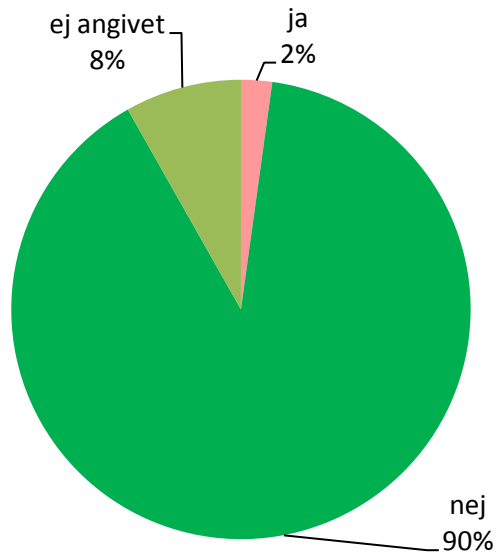
Hältor förekommer inte så sällan på denna storvuxna ras. Det gäller att valpen får en balanserad kost och inte motioneras för hårt under uppväxten -

Valpen bör hållas i normalhull. Övervikt kan ge tillväxtrubbningar i skelett och leder.

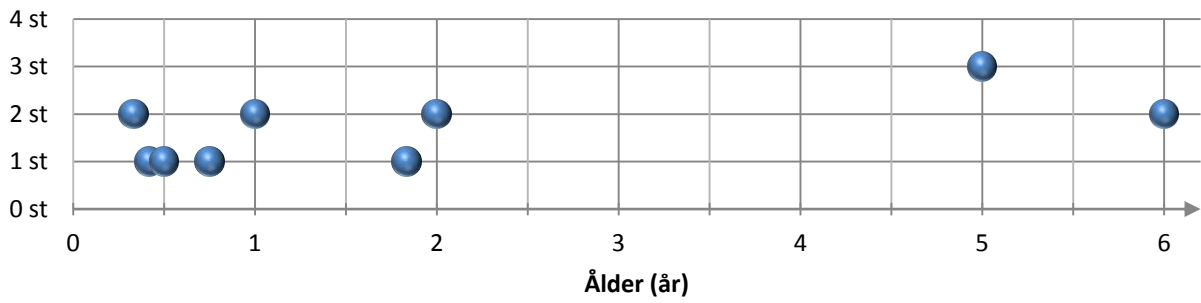
Det är vanligt att även äldre grand danois får ledproblem. Storvuxna raser drabbas oftare av skelettförändringar runt ledytor. Något som ökar risken för stelhet och hältor.

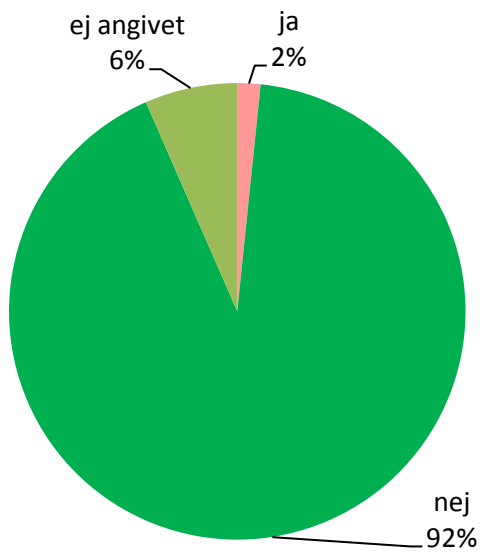
Korsbands skador

ålder då hälta uppstod

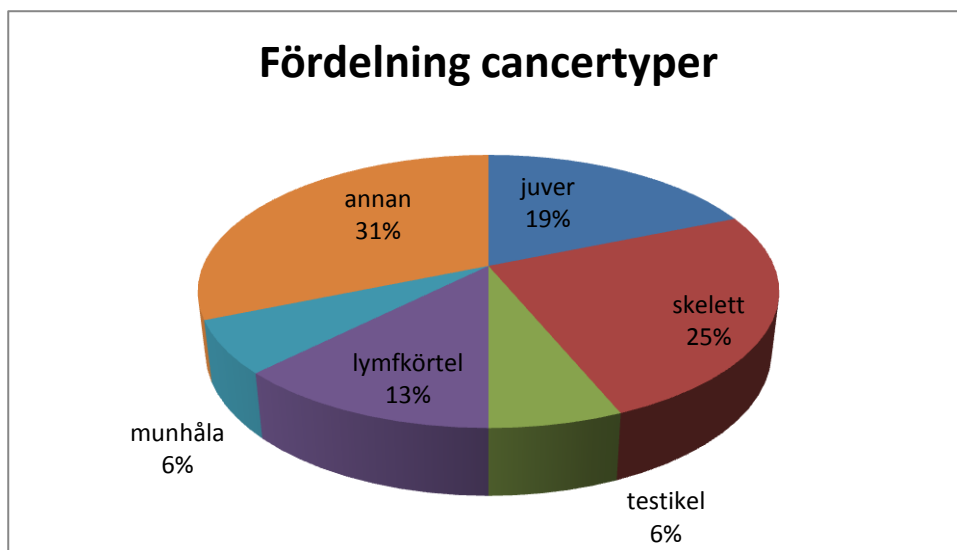

hals o ryggrads- diagnos t ex Wobblers

Cancer

Hälsoenkäten visade att 8 % har/hade cancer.

Sköldkörtelrubbingar

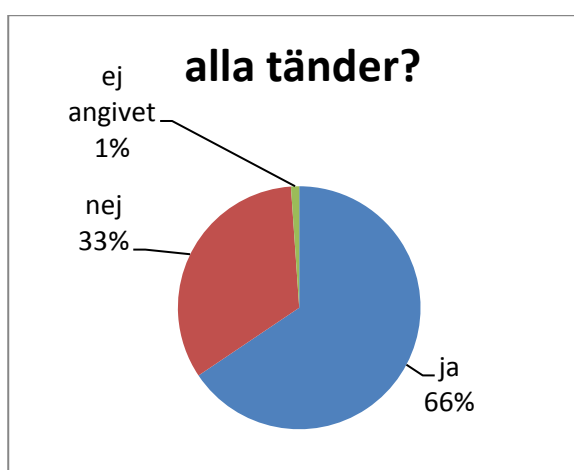
Sköldkörtelrubbingar har under ett flertal år visat sig förekomma inom en del, obesläktade, familjer. Då rubbingarna i sköldkörteln kan ge allvarigt och långt lidande för hunden, kan även ge olika beteendeförändringar som i vissa fall kan tolkas som temperamentsproblem, är det av största vikt att vi är observanta på nya fall och ärligt och öppet redovisar dessa.

Hud

Bland de vanligaste diagnoserna hos Agria visar att neoplastiska hudförändringar ligger på 4:e plats och veterinärvårdsersättningen ligger på 2:a plats hos Agria för denna diagnos. Enligt Agrias statistik från 2003-2006 visar en minskning av antalet fall.

Tänder

Hälsoenkäten visar att 33 % av hundarna saknar en eller flera premolares. 96 % av hundarna har ett korrekt saxbett.

Mentalitet

Mentaliteten är mycket viktig. Grand danois är en stor ras och ska till sin läggning vara vänlig. Kärleksfull och trogen sin ägare och särskilt barn. Mot främlingar håller den en viss distans. Självssäkra, oförskräckta, lättuppfostrade och läraktiga sällskaps- och familjehundar eftersträvas, vilka har en hög retningsströskel och inte är aggressiva eller visar flyktbeteende. Samhället ställer också höga krav på våra hundar. Mentalitet är delvis ärftligt därför är det viktigt att till aveln endast använda mentalt stabila hundar.

Fram tom. 2003 hade ca 35 grand danois genomgått Mentalbeskrivning Hund(MH) vilket inte kunde ge en riktig bild över rasens mentalitet. Idag har 97 hundar gjort Mentalbeskrivning Hund (MH) och spindeldiagrammet för rasen är klart. Vår ras visar ett diagram som lägger sig utanför den gröna cirkeln på rädsla och skott. Vi får vara observanta på detta och fortsätta testa

Beskrivningsprotokoll MH Jämförd mot Idealprofil

Ras : Grand Danois

Provålder : 886,9

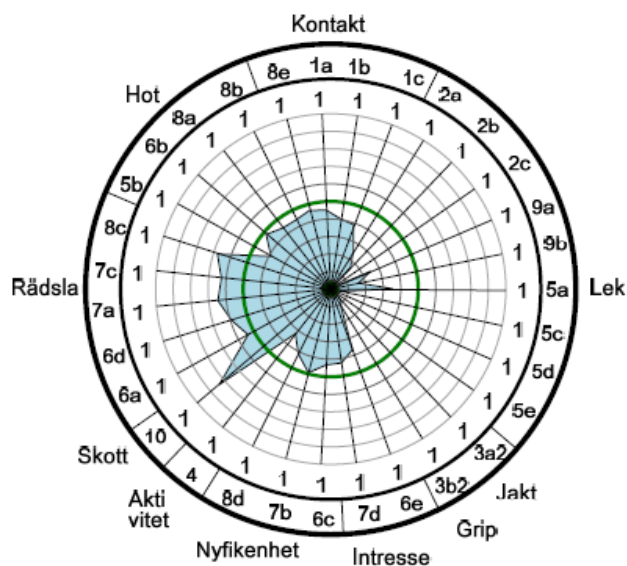
Genomförda : 97

Avbryter MH:

Beskrivare: 0 Oacceptabelt beteende: 0

Ägare: 0 Avstår skott: 2

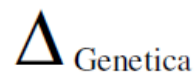
Ofullst.: 1 Avsteg från avreaktion: 2

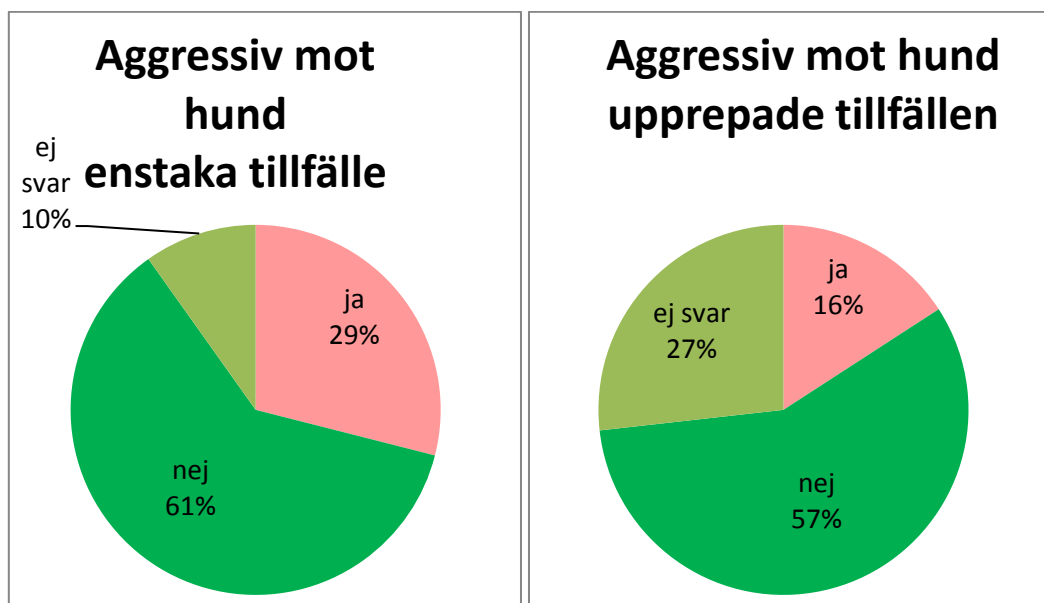
Varje streck på diagramaxlarna motsvarar 0,2 i avvikelse från Brukshundmedelvärdet, som representeras av den inre ringen. Centrum i diagrammet har således värdet - 1 och axlarnas yttre ändar har värdet +1 från Rasmedelvärdet.

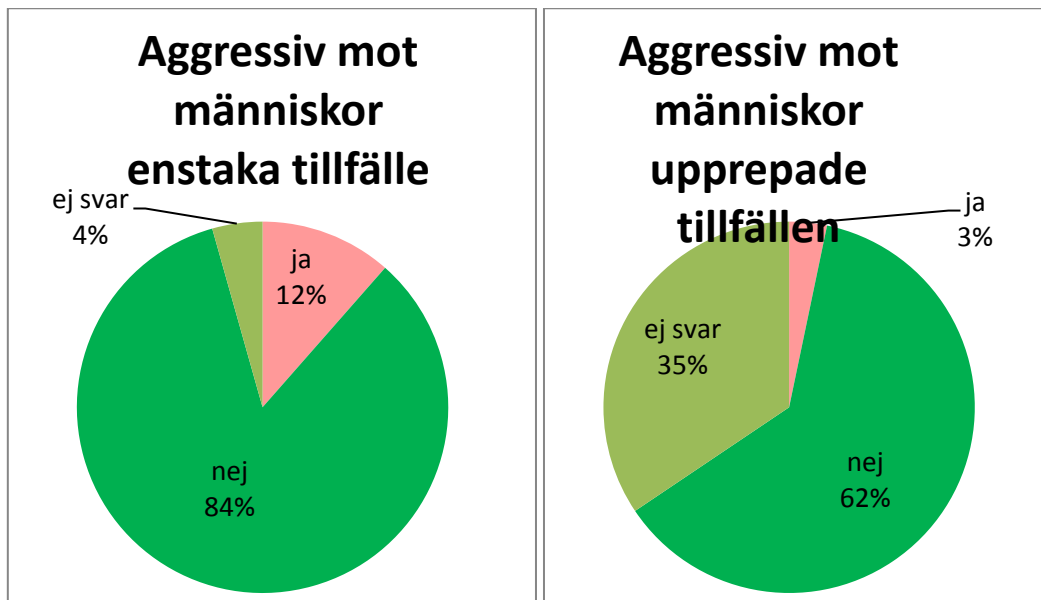
- 1a Kontakt, hälsning
- 1b Kontakt, samarbete
- 1c Kontakt, hantering
- 2a Lek 1, leklust
- 2b Lek 1, gripande
- 2c Lek 1, dragkamp
- 3a2 Jakt, förföljande
- 3b2 Jakt, gripande
- 4 Aktivitet
- 5a Avstånd lek, intresse
- 5b Avstånd lek, hot/aggr.
- 5c Avstånd lek, nyfikenhet
- 5d Avstånd lek, leklust
- 5e Avstånd lek, samarbete
- 6a Övrraskn., rädsla
- 6b Övrraskn., hot/aggr
- 6c Övrraskn., nyfikenhet
- 6d Övrraskn., kvarst rädsla
- 6e Övrraskn., kvarst intresse
- 7a Ljudkänslig, rädsla
- 7b Ljudkänslig, nyfikenhet
- 7c Ljudkänslig, kvarst rädsla
- 7d Ljudkänslig, kvarst intresse
- 8a Spöken, hot/aggr
- 8b Spöken, kontroll
- 8c Spöken, rädsla
- 8d Spöken, nyfikenhet
- 8e Spöken, kontakt
- 9a Lek 2, leklust
- 9b Lek 2, gripande
- 10 Skott

1a. Tar kontakt själv eller besvarar kontaktförsök = 3,7/3,8	1b. Följer med men är inte engagerad i testledaren. = 3,2/3,4	1c. Accepterar hantering. = 3,1/3,3	2a. Startar långsamt, blir aktiv, leker. =3,2/3,7	2b. Griper tveksamt eller med framtänderna. =2,7/3,4
2c. Griper tveksamt, släpper, håller, men drar inte emot. =2,2/3,2	3a2. Startar, avbryter innan föremål. =2,1/2,9	3b2. Griper inte, nosar på föremålet. =1,6/2,4	4. Är uppmärksam och i huvudsak lugn. Enstaka aktivitetshöjningar. =2,8/3,2	5a. Intresserad, följer figuranten utan avbrott. = 2,6/2,9
5b. Visar inga hotbeteenden. =1,3/1,5	5c. Går fram när figuranten är aktiv på linjen. =1,9/2,8	5d. Leker inte men visar intresse. =1,6/2,6	5e. Visar inget intresse. = 1,4/2,3	6a. Gör undanmanövrer utan att vända bort blicken. = 3,1/3
6b. Visar enstaka hotbeteenden. =1,9/1,9	6c. Går fram till överallen när föraren står bredvid. = 2,7/2,8	6d. Liten bäge eller tempoväxling vid någon av passagera. =2,4/2,2	6e. Stannar upp. Luktat eller tittar på överallen vid 1 tillfälle. =1,6/1,9	7a. Gör undanmanövrer utan att vända bort blicken. = 2,9/2,6
7b. Går fram till skramlet när föraren gått halva avståndet. =3,6/3,6	7c. Liten bäge eller tempoväxling vid någon av passagera. =1,8/1,6	7d. Stannar upp. Luktat eller tittar mot skramlet vid 1 tillfälle. =1,6/1,7	8a. Visar enstaka hotbeteenden. =2,3/2,4	8b. Kontrollerar och/eller handlar mot båda spökerna. Kortare avbrott. =3,6/3,7
8c. Uppehåller sig i huvudsak framför eller bredvid föraren. Växlar mellan flyktstart och kontroll. =3,2/2,9	8d. Går fram till fig när föraren talar med fig och lockar på hunden. =2,4/2,6	8e. Besvarar kontakten från figuranten. =3,1/3,2	9a. Startar långsamt, blir aktiv, leker. =2,9/3,4	9b. Griper inte, nosar bara på föremålet. =2,4/3,1
10. Avtagande kontroller under lek / passivitet. Därefter oberörd. =2,3/1,6				

Nedanstående diagram och text visar resultaten från hälsoenkäten 2009.

Aggressiv mot hund enstaka/upprepade tillfällen 8 eller färre syskon	32 %
Aggressiv mot hund enstaka/upprepade tillfällen 8 eller fler syskon	51,2 %
Aggressiv mot människor enstaka/upprepade tillfällen 8 eller färre syskon	11,2 %
Aggressiv mot människor enstaka/upprepade tillfällen 8 eller fler syskon	23,3 %

Mål

- Under en 5 års plan kartlägga den mentala hälsan.
- Att i avel inte använda avelsdjur som visar flyktbeteende och/eller aggressivitet, för att motverka och förhindra en inte önskvärd negativ utveckling av mentalitet.

Strategi

Rekommendera att till aveln endast använda mentalt stabila föräldradjur. Uppmuntra till uppfödarutbildning. Uppmuntra uppfödare och grand danois ägare att Mentalbeskrivning Hund(MH) eller Beteende och Personlighetsbeskrivning Hund(BPH) testa sina hundar. Att till svenska domarföreningen förklara att endast mentalt stabila individer bör prioriteras i utställningsringarna. Att utbilda egna Beteende och Personlighetsbeskrivning Hund(BPH) instruktörer.

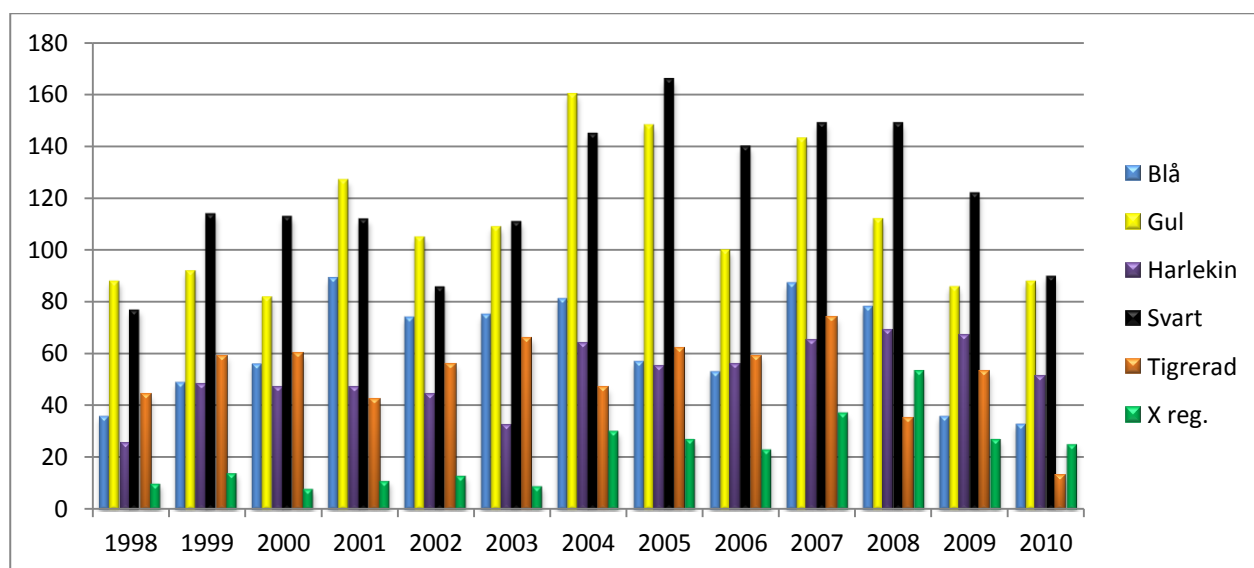

Färg

Rasen har fem godkända färger, gul, tigrerad, svart, harlekin och blå. Från och med 2005-01-01 försvinner det tidigare registreringsförbudet för gul och tigrerad avkomma efter föräldradjur med annan färg än gul eller tigrerad. Detta innebär att man t.ex. får registrera en gul avkomma efter svart förälder. Klubben har uppmärksammat att under de senaste åren haren klar ökning av ej godkända färger registrerats.

SKK/AK gjort ett uttalande om att det inte kan anses förenligt med grundreglerna att para merle med merle eller harlekin med harlekin

År	Blå	Gul	Harlekin	Svart	Tigrerad	X reg.
1998	36	88	25	77	44	10
1999	49	92	48	114	59	14
2000	56	82	47	113	60	8
2001	89	127	47	112	42	11
2002	74	105	44	86	56	13
2003	75	109	32	111	66	9
2004	81	160	64	145	47	30
2005	57	148	55	166	62	27
2006	53	100	56	140	59	23
2007	87	143	65	149	74	37
2008	78	112	69	149	35	53
2009	36	86	67	122	53	27
2010	33	88	51	90	13	25

Mål

Att värna om rasen fem godkända färger.

Strategi

Uppmana och informera uppfödare att endast använda och registrera de fem godkända färgerna i sitt avelsarbete.

Exteriör

Helhetsintryck

Grand danois skall ha ett ädelt helhetsintryck, ha resning, kraft och elegans, men också ha en kraftig och välbalanserad kroppsbyggnad.

Könsprägel är väsentlig och skall ge ett harmoniskt helhetsintryck.

Mentalitet skall värdesättas, en Grand danois får aldrig visa aggressivitet, rädsla eller ångestbeteende, utan skall kunna hanteras av främmande.

Huvud och nos

Huvudet skall vara långsträckt, smalt, markant, uttrycksfullt, fint utmejslat med starkt markerat stop. Huvudet skall stå i proposition till hundens storlek och helhetsintryck. Kraftiga käkar med ett kraftigt sund och fullständigt saxbett. Nostryffel skall vara mer bred än rund och ha stora näsborrar.

Ögon och öron

Ögon skall vara medelstora, mandelformade och så mörka som möjligt med livligt, klokt och vänligt uttryck. Ögonlocksränderna skall vara strama. Öronen skall vara naturligt hängande, högt ansatta och medelstora örars främre kant skall ligga intill kinden.

Hals och kropp

Halsen ska vara lång torr och muskulös. Hållningen på halsen skall vara upprätt och något snett framåt böjd. Ryggen skall vara kort, stram och skall slutta svagt bakåt i en nästan rät linje. Manken skall utgöra den högsta punkten på den kraftiga kroppen. Länden skall vara lätt välvd. Den skall vara bred och ha kraftig muskulatur. Korset skall vara brett och mycket muskulöst. Bröstkorgen skall gå ner till armbågen, den skall vara välvd med revben som når långt bak. Bröstkorgen skall ha god bredd med ett markerat förbröst. Underlinjen skall vara ordentligt uppdragen i en vackert svängt båge.

Extremiteter

Skuldrorna ska ha kraftiga muskler. Skulderbladen skall vara långa och snedställda. Överarmen skall vara kraftig och väl musklad, ligga väl an mot bröstkorgen och vara något längre än skulderbladen.

Underarmen skall vara kraftig och väl musklad och fullständigt raka sett från sidan och framifrån. Handlov och mellanhand skall vara kraftiga och fasta, tassarna skall vara runda, högt välvda och väl slutna (kattass).

Bakstället Skall ha kraftig muskulatur för att ge ett optimalt rörelseschema. Sett bakifrån skall det starka, välvinklade bakbenen vara parallella med frambenen. Rasen skall ha långa breda och mycket muskulösa lår. Knälederna skall vara kraftiga och placerade nästan lodrätt under höftbenen.

Underbenen skall vara långa och ha god muskulatur. Hasen skall vara kraftig och stabil. Mellan foten skall vara kort, kraftig och nästan lodrätt.

Rörelser

Typiska rörelser för rasen är harmoniska smidiga, vägvinande och lätt fjädrande. Benen skall röra sig parallellt både framifrån och bakifrån. Mycket av rasens adelhet finns i rörelseschemat vilket skall ge intryck av harmoni med bra flyt, räckvidd och pådriv.

Hud, päls och färg

Hunden skall vara stramt åtliggande . Hos enfärgade hundar skall huden vara välpigmenterad. Hos harlekin färgade hundar motsvarar pigmentfördelningen oftast teckningen. Pälsen skall vara mycket kort och tät, tätt åtliggande och glänsande.

Färgvarianterna grupperas enligt följande: gul, tigrerad, harlekin, svart(mantelteckning och platten räknas in som svart) och blå.

Storlek

En grand danois har endast minimimått angivet i rasstandard. Idag ser man att hundarna är betydligt högre än standarden, men vår eftersträvan är att de inte skall bli för höga i manken. En grand danois förefaller närmast kvadratisk till sin kroppsbyggnad. Detta gäller särskilt hanhunden. Kropps längden (från bröstbensspetsen till sittbensknölen) skall inte överskrida mankhöjden med mera än 5 % hos hanhund och 10 % hos tik.

Hanhunden skall vara minst 80 cm i mankhöjden.

Tiken skall vara 72 cm i mankhöjden.

- **Mål**

Att bevara grand danois som den beskrivs enligt rasstandard och värna om rasens särdrag och detaljer, såsom anatomin och funktionen som beskrivs på ett mycket tillfredsställande sätt i standarden liksom huvudet och dess detaljer samt uttrycket.

- Att värna om en sund anatomi och god konstruktion, som är den grundläggande förutsättningen för ett långt och friskt liv för en så stor och tung ras.
- Att i alla avseenden sträva efter att höja kvalitén hos rasen trots en sjunkande kvantitet.

Strategi

- Styrelsen skall verka för att ordna rasutbildningar eller cirklar där temat är rasstandard.
- Styrelsen skall verka för att hålla domarkonferens
- Styrelsen skall under de kommande fem åren inventera rasen beträffande mankhöjd hos båda könen, för att kunna se genomsnittet hos våra hundar.
- Styrelsen skall anordna uppfödarkonferenser/medlemsmöten där fortlöpande information om rasens hälsostatus skall presenteras.

Särskilda rasspecifika domaranvisningar, SRD

De särskilda rasspecifika domaranvisningarna som redovisas har tillkommit genom en inventering i ett omfattandesamarbete mellan utställningsdomare, ras- och specialklubbar och veterinärmedicinskt sakkunniga. Arbetet har resulterat i 47 av ca 300 raser som finns representerade i Sverige har funnits anledning att indikera raser där *åtgärder krävs, öka uppmärksamhet och observandum*. Grand danois tillämpas under *observandum* där det förekommer

- Otillräckligt strama ögonkanter
- Överkotade handlovar så kallad bockbenthet samt klent bakstäl
- Trampdynor med ofullständig markkontakt
- Instabil mentalitet

Särskilt uppmärksamhet skall fästas vid strama ögonkanter, fram- och bakställets konstruktion och tassarnas utformning. Tillgänglighet skall krävas.

Generella krav för alla raser är:

Andning – alla hundar skall kunna andas obesvärat även under rörelser

Ögon – alla hundar skall kunna uppvisa ögon utan tecken på irritation.

Hud – alla hundar skall ha frisk hud utan tecken på irritation

Päls – päls skall inte vara så omfattande att den negativt påverkar hundens rörelsefrihet

Rörelser – alla hundar skall röra sig naturligt utan synbar ansträngning eller smärta

Mentalitet – självfallet skall alla hundar ha en mentalitet som tillåter att de kan fungera i samhället.

Rastypiska beteenden måste beaktas och tillåtas, men överdrivet reserverat eller skarpt beteenden är inte önskvärt. Aggressivitet och paniskt flyktbeteende kan aldrig tillåtas.

Sammanställning av SRD 2010

Det har till SGDK inkommit SRD blanketter från 34 utställningar under 2010. Det finns inte specificerat på alla blanketter hur många hundar det gäller med problem utan bara att problemen finns.

Av de 34 utställningarna fanns inga kommentarer på något från SRD listan på vår ras på 15 utställningar. Av de 19 utställningarna med kommentarer så har följande uppmärksammats:

- 19 utställningar där uppmärksammats lösa ögonkanter
- 2 utställningar med misstänkta entropion
- 4 utställningar där svaga handleder fanns
- 6 utställningar där man såg dålig markkontakt med trampdynan
- 7 utställningar såg man bockbenthet på
- 7 utställningar fanns kommentarer med svaga bakpartier
- 3 utställningar påpekade särskilt om temperamentet
- Någon enstaka utställning har påpekat ryggar, sluttande kors och raka vinklar som problem.

71 % av domarna som fyllt i blanketten tycker att rasen ska vara med på SRD listan fortsatt. 15 % säger nej och 15 % har inte svarat.

Sammanfattning

Vad det gäller rasens hälsa är det främsta målen för SGDK att i möjligaste mån förbättra rasens prognos gällande kardiomyopati och magsäcksvridning. Dessa akuta sjukdomstillstånd är troligen ärftliga men ingen forskning kan idag med säkerhet fastställa i vilken utsträckning. Dock pågår forskning kring DCM.

Klubbens övertygelse är att vi kan förbättra prognosen genom att kartlägga förekomsten och med hjälp av uppfödarnas avelsarbete nå fram till uppsatt mål.

Grand danois ligger i den högsta premiegruppen hos försäkringsbolagen och arbetar vi avelsmässigt mot gemensamt mål kommer vi att förhoppningsvis att förbättra rasens försäkringspremie.

Den effektiva populationsstorleken har gått i positiv riktning. Perioden 1986 – 1990 var den effektiva populationen 47 djur av 221 tillgängliga, 1991-1996 var den effektiva populationen 129 djur av 139 tillgängliga. Åren 1998–2003 var siffrorna 82 respektive 162. Beräkningarna omfattar 366 slumpvalda kullar, rasen har registrerat 393 kullar med 2029 hundar under åren 1998–2003.

SRD är nytt sedan föregående RAS. Detta ges särskild uppmärksamhet på ögon, fram och bakkonstruktion samt instabil mentalitet.

Referenser

SGDK:s rasbroschyr

SKK:s rasdata och Lathunden 2004 (Genetica) Grand danois har en låg förekomst av testikelbortfall.

Det är en genetiskt betingad defekt som klubben och uppfödarna bör vara observanta på.

Hälsoenkäten som skickats i två omgångar till granddanois-ägare

Agrias försäkringsbolag

Populationsstudie av rasen grand danois, Anna Eriksson, SLU, examensarbete 256, 2004

SRD

Domarkompndiet 2009

SKK avelsdata

Agria Breedprofile

